

STATSMINISTERENS TALE VED BAUTAEN, LONGYEARBYEN,

14. AUGUST 1985

Vi feirer i dag 60-års jubileet for Norges overtakelse av suvereniteten over Svalbard. Gjennom disse 60 årene har mange nordmenn, ved stor innsats og ofte med store ofre, bidratt til å ta vare på denne suvereniteten og bruke den til Norges beste. Men ingen har påtatt seg en mer krevende oppgave eller bragt et større offer enn de av våre landsmenn som deltok i og falt under kampene på Svalbard under siste krig.

Da justisminister Paal Berg for 60 år siden kunne stå her på skjæringa i Longyearbyen og på vegne av Den norske regjering erklære at Svalbard var en del av Kongeriket Norge, skyldes det blant annet at omverdenen hadde tillit til at Norge som en fri nasjon hadde fredelige hensikter, og evne og vilje til å overholde Svalbard-traktatens bestemmelser. Men det skulle vise seg at fred og frihet var noe som måtte forsvares også her på Svalbard. Svalbardbefolkningen deltok i kampen for vår felles frihet og fred under krigen 1940 - 1945. Det var en kamp som ikke alene gjaldt Norges frihet og uavhengighet - den var en del av en verdensomspennende kamp mot nazismens volds-politikk og makt-ideologi. Innsatsen på Svalbard fikk vesentlig betydning både for frigjøringen av Norge og for

oppretholdelsen av de livsviktige forbindelsene mellom våre store allierte under krigen - Storbritannia, USA og Sovjet-Unionen.

I takknemlighet og ærbødighet overfor dem som mistet livet i denne kampen for en alliert seier og for et selvstendig og udelelig Norge, har jeg den ære å nedlegge en krans på vegne av den norske Regjering.